

15-ти ЛІТНИ ОСТАТКОГО ГОЛОДУ НА УКРАЇНІ, ОРГАНІЗОВАНОГО
 ВЕЛИКОЮ БОЛЬШЕВИЦЬКОЮ МОЩВЮ.

1933 року, "в найнесвітлішій країні світу", поглибли мученицькою смертю
 8 мільйонів наших остатків, сиріт, дітей, старців.

Півтора десятиліття років минуло з того часу, але перед кожним українцем
 і досі стоїть лютий образ заморських сіл і міст, хліборобної, багатокропай-
 ної України. Наче сьогодні, сивим, як на сохах, містах і хуторах, по шляхах
 і роздоріжжях, по лавках, ярех і вибоках родючої землі лежать сотні і ти-
 сячі голодних українців, опухлих і обдертих, напівживих і мертвих.

Наче сьогодні бачимо той проклятий рік, рік 1933.

8 мільйонів наших братів змучено плутоківлякками голодом: відібравши
 в них останній шматок хліба, тому, що Вони не хотіли йти добровільно в яр-
 мо сталінських колективів, бо Вони не хотіли порядку лажиненого більшовиць-
 кою окупацією, бо Вони люблять свободу, люблять свою землю, люблять Україну
 понад усе.

Спеціальні бригади вже восени 1933 року в зарплатний спосіб стягають
 у солян останні запаси харчів.

Це має в наслідок, що вже зимові люди починають вмирати з голоду.

Але найвища точка смертності припадає на березень і квітень 1933 року;
 Цілі села й навіть райони вмиряють до однієї людини; часті випадки людо-
 їдств.

І як на злом над тим радіо повідомляло: "Жити стало краще, жити стало
 весело"

Та цього ще по було досить для ненавистного кита.

Другий удар він спорснує проти нашої інтелігенції. Десятки тисяч про-
 фесорів, письменників, політиків, мислителів, лікарів, вчителів, студентів змучено
 або розстріляно в тюрмах і концентраційних таборах.

І лише 15 років після цієї трагедії ми можемо не чужні вільно згадати
 про неї, звернути свої погляди туди, де сьогодні знову летять кров, де ги-
 нуть тисячі й мільйони українців на советських концтаборах Сибіру, Колими,
 Саян, Забайкалля.

Відзначаючи ці чорні роковини, звертаємось з молитвами до Бога і з зак-
 ликом до світу: Допоможіть вояжчій пині України
 позбутися комуністичного ярма!

На знак протесту проти випадів до українському народові кривди буде
 відправлено 11 квітня 1948р. в Українській Автокефальній Православній
 Церкві /над канцеляр./ о Род. дняку **В А Д І В Н А П А Н А Х И Д А**. Там
 будуть складені на чорнику зарте більшовицького терору вінці.

Жертви мільйонів українців в голоду в 1933р. кличуть всіх, /незалежно
 від їхнього віровизнання і національності/ хто не погоджується з тим ре-
 жимом, який учасць в панакхді. Вони кличуть нас і весь світ до боротьби
 проти комуністичних загартників за волю, правду і правду Христову.

Всі як один не **П А Н А Х И Д У!**

ВСІ ЯК ОДИН КОЛИМОСЬ ДО ТЕБЯ, БОЖЕ, І ВІ-
 РИМО, ЧО ТЯ, ЯК В ВЕСЬ СВОБОДОЛЮБНИЙ СВІТ,
 ПОЧУЄТ НАС І ДОПОМОЖЕ НАМ.